

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Ioannis|| Climaci Ab-||batis Montis|| Synai,|| Scala Paradisi

Johannes <Climacus>

Coloniae, 1583

VD16 J 520

Vita Senis Monachi prope ciui. Antinoum commorantis & de oratione pro
Mortuis. Capvt XLIII.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55433](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55433)

lis. Ambobusq; relictis, in eremo cōsummatuſ est.
Erat autem ex Ancyra Galatiæ ciuitate.

Vide & huius Patris diſtictiſſimam abſtinentiam.

*Detestabilis Mors impij Thallalei Archiepiscopi
Theſſalonicenſis.*

CAPVT. XLIII.

Fuit quidā Theſſalonicæ Archiepſcopuſ, Thal-
læuſ nomine, Hic neq; Deum timens, neq; pa-
tati retributionē expaueſcensq; concuſq; Chri-
ſtianū dogma, ac ſacerdotalem honorē & dignita-
tē ſpernens, inuent^o eſt pro paſtore lupuſ. Abnegāſ
quippe ſanctam, & conſubſtantialem Trinitatem,
Patrem, & Filium, & Spiritum Sanctum, idola in-
felix adorabat Quem ij, qui tunc Eccleſijs præerat
cōmuni decreto damnarunt ac de ſede ſua detur-
barunt. Pauco poſt tempore nequā ille omni ſcele-
re, & impietate plenus, voluit ad ſacerdotalem dig-
nitatem remeare. Quia ergo, iuxta ſapientiſſimū
Salomonem, oīa obediunt auro, reuocatuſ eſt in
regionem ſuam; erat enim Conſtantinopoli. Sed
omnipotens Deus S. Eccleſiā ſuā non deſpexit. Cū
enī quadā die ille proceſſurus eſſet cū ſuperbo or-
natu, vt ad Imperatores pergeret, ſacerdotiumq;
decretis illorū iterum reſumeret, pupugit illū vē-
ter vt pergeret ad neceſſaria naturę. Cū vero ſecre-
tū locū ingreſſuſ eſſet exonerandi vētriſ cauſa, mā-
ſiſſetq; intuſ duas iā vel treſ horas, neq; reuertereſ
ad ſuos, ingreſſi ſuntq; dā ex hiſ, qui illi aſiſtebant,
vt illū iā debere progredi monerent, inuenerūtq;
infelicē illū capite deorſū, vbi egeret̄ tur ſtercora
demerſū, pedibuſq; ſuſum erectiſ. Erigentes autē
illū, inuenerūt extinctū horribili, & etc. na morte.

*Vita Senis Monachi prope ciui. Antinoum com-
morantiſ & de oratione pro Mortuiſ.*

CAP.

SENEX quidam enarrauit nobis eum Theobaidam venissemus, quod senex vnus morabatur extra ciuitatem Antinoum magnæ virtutis vir, qui in ¹ cella sua egerat annos LXX. Erant autem illi discipuli decem, ex quibus vnus erat valdè negligens sui. Senex ergo sapius illum corripiebat, & hortabatur dicens: Frater, sollicitudine gere pro anima tua; habes enim mori; & nisi te emendaueris, in supplicium tendes. Frater autem ille sepe seni inobediens erat, nec ea, quæ ab ipso dicebantur admittebat. Contigit autè post aliquantum temporis, vt iste moreretur. Contristatus vero senior super illo valdè (Sciebat enim quod in magna desidia, & negligentia de seculo exisset) cœpit orare, ac dicere: Domine Iesu Christe rex Deus noster, reuela mihi, quid sit circa fratris animam. Aspexit autem in excessu mentis effusus, fluuium ignis, ingentemque in ipso igne multitudinem, ac medium fratrem illum, ad collum vsque demersum. Tunc ait illi senior: Nonne te propter hanc pœnam orabam, vt curam anime ageres, fili? Respondit frater, & ait Seni: Gratias ago Deo, pater, quod vel caput meum requiem habet. Per ² orationes enim tuas supra caput Episcopi sto.

¹ Vide num antiqui monachi vterentur celle perpetuæ.
² Ecce defunctorum animas orationibus viuentium adiuari.

Vita Monachi inclusi in monte oliuarū, & de adoratione imaginis Sanctissimæ Dei genitricis Mariæ

DICEBAT Abbas Theodorus Aelioretus quod fuerit quidam inclusus in monte Oliuarū